

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII

CARTEA A DOUA

Psalmul 46

Către mai marele cântăreților – Un psalm al fiilor lui Core – De cântat pe alamot – O cântare

8 Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile pe care le-a făcut El pe pământ.

9 El a pus capăt războaielor până la marginea pământului ; El a sfărâmat arcul și a rupt sulița, a ars cu foc carele de război. –

10 „**Oprii-vă și să știți că**

Eu sunt Dumnezeu :

Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ.” –

11 Domnul oștirilor este cu noi.

Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. – (Oprire)

Psalmul 47

Către mai marele cântăreților – Un psalm făcut de fiii lui Core

1 Bateți din palme toate popoarele !

Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie !

2 Căci Domnul, Cel Preaînalt, este înfricoșat :

El este Împărat mare peste tot pământul

3 El ne supune popoarele, El pune neamurile sub picioarele noastre.

4 El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care-l iubește. – (Oprire)

5 Dumnezeu Se suie

în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței.

6 Cântați lui Dumnezeu, cântați !

Cântați Împăratului nostru, cântați !

7 Căci Dumnezeu este Împărat peste tot pământul : cântați o cântare înțeleaptă!

8 Dumnezeu împărățește peste neamuri, Dumnezeu șade

pe scaunul Lui de domnie cel sfânt.

9 Domnitorii popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam ; căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului :

El este mai înalt și mai presus de orice.

Psalmul 48

O cântare – Un psalm al fiilor lui Core

1 Mare este Domnul și lăudat de toți în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfânt.

2 Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului ; în partea de miazănoapte este cetatea Marelui Împărat.

3 Dumnezeu, în casele Lui împărățești, este cunoscut ca un turn de scăpare ...

[Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Nr. 326 I D: 6 Februarie 2022 I www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Apostolul Alpilor
- Noroi sau stele ?
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„David a zis fiului său Solomon : „Întărește-te, îmbărbătează-te și lucrează ; nu te teme și nu te înspăimânta. Căci Domnul Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine. El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi ...”. [I Cronici 28 : 20]

Editorial. Întemeietori de religii

„Și-I vei pune numele ISUS, pentru că El va mântui pe poporul Său de păcatele lui”. [EVAGHELIA DUPĂ MATEI 1 : 21]

Dintre marii întemeietori de religie ai pământului face parte chinezul Confucius (aceasta înseamnă „învățător venerabil”).

S-a născut în 551 înainte de nașterea Domnului, în provincia Shantung. El și-a pus în joc toată munca vieții pentru a înnoi politic și moral poporul chinez. Deoarece a găsit împotrivire la cei distinși și la funcționari, a dus o viață nomadă pentru a influența concepțiile morale prin cuvântări publice către popor.

Deja curând după moartea lui Confucius (a murit în anul 479) i s-au arătat mari onoruri. I s-au dat titluri divine și i s-au ridicat temple unde i se aduc jertfe ca învătătorului imperiului.

Învățăturile lui sunt expuse în patru cărți, care conțin atât obiceiurile religioase, legile și datinile, cât și principiile despre felul de guvernământ, dreptul public și viața cetățenească.

Religia lui Confucius, care a devenit curând religia imperială a Chinei, îl vede în împăratul chinez pe fiul cerului, adevăratul locțiitor pe pământ al lui Dumnezeu ; ea acceptă existența unei puteri divine, obligația de a face binele, blestemul păcatului ; ea vrea să-i educe pe toți oamenii ca să fie buni și nobili, dar nu arată nici calea pentru a elibera conștiința de păcat, nici cea de a dobândi putere pentru a face binele.

Foarte strict este conturată la confucianiști datoria subordonării copiilor față de părinți. Chiar și astăzi [n.r. în anul 1910] este nevoie numai de denunțul unei mame la judecător, că fiul ei matur lezează dragostea și venerația prin comportamentul lui, că acest fiu este băgat în închisoare și nu este lăsat liber înainte ca mama să ceară eliberarea lui.

[Continuarea pe pagina 2]

Deși Confucius nu recunoaște zei și idoli, țara este totuși plină de idolatrie și temple idolești – în fiecare casă chinezească există idoli cărora li se aduc jertfe.

Confucianștilor nu le lipsește în nici un caz credința în dănuirea după moarte, dimpotrivă, ei sunt convingși de acest lucru și din această pricină cinstesc duhurile înaintașilor lor decedați.

Ei pun la socoteală și lumea duhurilor cu puteri suprapământene, cărora le aduc nenumărate jertfe pentru a le obține protecția și a le îndepărta mânia.

Dar pace, siguranță, fericirea inimii, iertarea păcatelor sunt comori pe care nici cel mai sever confucianist nu le cunoaște.

Poporul lui Confucius trăiește astfel o viață fără nădejde ; au cunoștința păcatului, năzuința spre bine – dar nicio religie omenească nu le poate da ce le lipsește : putere, lumină, nădejde, pace.

Numai Isus le poate da acestea.

„În El era viața și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.” (Ioan 1 : 4 - 5) [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, XV- 1909 – 1910]

CUM GÂNDEȘTE UN CREȘTIN

John Wesley a fost întrebat ce ar face dacă ar ști că Domnul lui are să revină a doua zi. Wesley a răspuns :

„Aș merge la culcare și aș dormi, mâine dimineață m-aș trezi și mi-aș vedea de treabă pentru că eu îmi doresc ca El să mă găsească făcând ceea ce mi-a încredințat spre a face”. [Sursa : internet]

Aceasta este ceea ce se numește liniște senină, încrezătoare în Dumnezeu !

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 14

FELIX NEFF

Apostolul Alpiilor

Pe timpul iernii, oamenii trăiau cu vitele în grajd și dormeau pe grămada de bălegar căci dădea căldură.

Hainele le erau toate murdare, și așa le era și sufletul. Soția era tratată cu asprime, nu avea voie să stea la masă cu soțul, ci ea aștepta la spatele lui și el îi dădea bucata de pâine peste umăr. Ea o lua, îi pupa mâna și îi făcea o plecăciune.

Corupția, desfrâul, certurile, bătaile se țineau lanț. Aceasta arată cum din bunici buni credincioși, nepoții pot ajunge în cea mai josnică cădere.

Între acești oameni, uitați de lume, s-a dus Neff să predice Evanghelia.

El își dădea seama de greutatea mari în convertirea acestor oameni, dar avea o voință dâră, o renunțare la orice pretenții, numai să-i poată trezi la o viață pentru Dumnezeu.

Îi era milă de ei. Nimic nu era prea mult, nici o jertfă prea mare, nici o muncă prea grea, numai să-i poată aduce pe calea Domnului. Mânca ce putea și unde putea.

Din cauza aceasta s-a îmbolnăvit de stomac. Dar nu s-a dat bătut. În patru ani nu a dormit de cinci ori în același loc.

Mă gândesc la ce distanță de o așa consacrare se află mulți din vestitorii Evangheliei de azi !

În serile din cursul săptămânii, Neff a început o școală.

Într-un grajd, pe o grămadă mai mare de gunoi, ca să încapă cât mai mulți, la lumina unui opaiț, el aduna copiii să-i învețe carte.

Cu mijloace improvizate se străduia să le deschidă mintea, să poată citi Cuvântul lui Dumnezeu.

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

20. Noroi sau stele ?

„Doi oameni privesc printre aceleași gratii. **Unul vede noroiul, iar celălalt vede stelele**”. [Frederick Langbridge]

(Continuare din numărul trecut)

El [Iacov] suferea din cauza proastei sale adaptări, căci și aproape de sfârșitul vieții sale, el mai mormăia printre dinți, „ ... zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele și n-au atins zilele anilor vieții părinților mei ...”. (Geneza 47 : 9)

Apostolul Pavel avea mult mai multe asalturi la care trebuia să reziste, decât Iacov, dar el a văzut stelele :

„De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una, de trei ori am fost bătut cu nuiiele, odată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși. în ostenele și necazuri, în priveghiuri, adesea în foame și sete, în posturi, adesea în frig și lipsă de îmbrăcăminte”. (2 Corinteni 11 : 24 - 27)

În toate aceste situații îngrozitoare, a suspinat Pavel vreodată : „Toate aceste lucruri sunt împotriva mea ?”

Din contră, el exclamă : „Nici unul din aceste lucruri nu m-au clintit.”

El refuză să se autocompătămească pentru a nu aglomera în trupul său hormoni producători de boli.

Care a fost succesul lui Pavel la adaptarea cu succes față de atât de mulți agenți de încordare ?

Cum poate să obțină cineva adaptare la repetate biciuiri, împroșcări cu pietre și lipsă de hrană ?

Am remarcat deja că **reacțiile noastre la încordările inevitabile în viață, hotărâsc dacă ele ne vor vindeca sau ne vor omorî**.

De aceea va fi foarte folositor și pentru noi să analizăm metoda învățată și folosită de apostolul Pavel.

După ce a enumerat o mulțime de agenți de încordare (stress) care asaltează omeneirea, el dă secretul divin pentru adaptarea cu succes la aceștia :

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Cristos? Necazul sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia ? Este scris „din pricina Ta suntem dați morții toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de tăiat ! Totuși în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit”. (Romani 8 : 35 - 37) [Va continua]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23)

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16